

Orquestra del Gran Teatre del Liceu

“Vers la llum”

Estiu al Palau
Dilluns, 20 de juliol de 2020 – 21 h
Sala de Concerts

Orquestra del Gran Teatre del Liceu

Eulàlia Valldosera, artista
i mediatra

Josep Pons, piano

Programa

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

Simfonia núm. 41, en Do major, KV 551, “Júpiter”

Allegro vivace

Andante cantabile

Minuetto (Allegretto)

Molto allegro

Eulalia Valldosera, performance

Ludwig van Beethoven (1770-1827)

Simfonia núm. 5, en Do menor, op. 67

Allegro con rio

Andante con moto

Allegro

Allegro. Presto

Durada aproximada del concert: 75 minuts, sense pausa

“Vers la llum”

El Palau de la Música és l'escenari, però també un dels protagonistes, d'aquesta proposta singular que es mou entre el concert i la performance. Comença amb música, i més concretament amb una peça de Mozart. És la *Simfonia núm. 40, en Do major, KV 551*, també coneguda amb el nom de “Júpiter”, una al·lusió al caràcter triomfal, solemne i majestàtic d'una composició que porta el nom del déu dels déus de la mitologia romana. És la darrera de les simfonies que va compondre Mozart. Composta al final del segle XVIII, l'obra és considerada un paradigma de les simfonies clàssiques.

Després d'aquesta primera interpretació serà el moment d'escoltar Eulàlia Valldosera, una artista de Vilafranca del Penedès formada entre Barcelona i Holanda que el 2002 va guanyar el Premi Nacional de les Arts de la Generalitat de Catalunya. L'obra de l'artista forma part d'algunes de les grans col·leccions d'art contemporani del país. Molt sovint són instal·lacions, *performances* i accions en les quals la llum té un paper preponderant. No crea tant utilitzant o produint objectes concrets, com interactuant amb els mateixos espectadors. La percepció humana és un dels elements amb els quals treballa i practica el que ella mateixa anomena “arqueologia psíquica”, tot convertint el seu cos en una mena de receptor capaç de llegir els missatges implícits en espais carregats de memòria. La instal·lació d'un llençol de plàstic que cobreix els músics i l'escenari del Palau de la Música ens convida a reflexionar sobre l'aïllament de la societat en aquesta crisi sanitària; la memòria dels moments de foscor que hem viscut o que estem vivint, i l'ús de l'arquitectura i els elements decoratius que omplen el recinte per connectar amb el passat. Serà, doncs, una lectura del comportament de l'espècie humana al nostre planeta, i potser per parlar-nos sobre el futur que ens espera... Llum i paraula són elements fonamentals en aquesta meditació d'aquesta cerimònia poètica que convida a l'autoconeixement i, tal vegada, busca la sanació.

La proposta continuarà amb la interpretació d'una de les obres més conegudes de Beethoven, la *Simfonia núm. 5, en Do menor, op. 67*, una peça estrenada al principi del segle XIX, de caràcter heroic i tempestuós. Les primeres notes de la composició s'han associat tradicionalment a la idea del Destí que truca a la porta, encara que no hi ha cap prova que efectivament aquesta fos la intenció d'un compositor que va escriure la música en el moment que els seus problemes d'audició esdevenien especialment greus. L'elecció de la peça coincideix amb la celebració de l'Any Beethoven, que commemora el 250è aniversari del naixement del compositor.

Víctor García de Gomar
Director artístic del Gran Teatre del Liceu

També et pot interessar

Estiu al Palau
Dimarts, 21 de juliol de 2020 – 20 h
Sala de Concerts

Preu: 25 euros

Cosmos Quartet
Grup guanyador del 13è Premi BBVA de Música
de Cambra Montserrat Alavedra (2018)

Obres d'Arriaga i Beethoven

Josep Pons, director

Considerat un dels directors més rellevants de la seva generació, Josep Pons (Puig-reig, 1957) ha construït forts lligams amb orquestres, com la Gewandhaus de Leipzig, Staatkapelle de Dresden, Orchestre de Paris, City of Birmingham Symphony Orchestra, Royal Stockholm Philharmonic, Deutsche Kammerphilharmonie Bremen o BBC Symphony Orchestra, amb la darrera de les quals ha fet diverses aparicions als BBC Proms de Londres. Des del 2012 és el director musical del Gran Teatre del Liceu i director honorari de l'Orquesta y Coro Nacionales de España. Ha estat director titular i artístic de l'Orquesta Ciudad de Granada i va ser fundador de l'Orquesta de Cambra Teatre Lliure de Barcelona i de la Jove Orquesta Nacional de Catalunya. Va ser director musical de les cerimònies olímpiques de Barcelona 92. L'any 1999 va ser distingit amb el Premio Nacional de la Música que atorga el Ministerio de Cultura i és acadèmic de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts. Ha enregistrat més d'una cinquantena de títols per a Harmonia Mundi i Deutsche Grammophon, que li han valgut els màxims guardons: Grammy, Cannes Classical Award, Grand Prix de l'Académie Charles Cross, Diapason d'Or, Choc de la Musique. Va debutar al Gran Teatre del Liceu el 1993 i aquesta temporada hi ha dirigit *Turandot* de Giacomo Puccini.

Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu

És l'orquestra més antiga de l'Estat espanyol. Durant gairebé 170 anys d'història, ha estat dirigida per les més grans batutes, d'Arturo Toscanini a Erich Kleiber, d'Otto Klemperer a Hans Knappertsbusch, de Bruno Walter a Fritz Reiner, Richard Strauss, Aleksandr Glazunov, Ottorino Respighi, Pietro Mascagni, Igor Stravinsky, Manuel de Falla o Eduard Toldrà, fins a arribar als nostres dies amb Riccardo Muti o Kirill Petrenko.

Ha estat la protagonista de les estrenes del gran repertori operístic a la Península ibèrica del Barroc als nostres dies i al llarg de la seva història ha dedicat també una atenció especial a la creació lírica catalana.

Va debutar el 1847 amb un concert simfònic dirigit per Marià Obiols i la primera òpera que va oferir va ser *Anna Bolena* de Donizetti. Des de llavors ha actuat de manera continuada durant totes les temporades del Gran Teatre del Liceu.

Internacionalment cal destacar la participació al Concert per la Pau i els Drets Humans, organitzat per la Fundació Onuart, retransmès des de la seu de les Nacions Unides a Ginebra el 9 de desembre de 2017.

Després de la reconstrucció del Liceu del 1999, n'han estat directors titulars: Bertrand de Billy (1999-2004), Sebastian Weigle (2004-2008), Michael Boder (2008-2012) i, des del setembre del 2012, Josep Pons.

Eulàlia Valldosera

(Vilafranca del Penedès, 1963)

És Premi Nacional d'Arts Plàstiques de la Generalitat per la seva retrospectiva a la Fundació Tàpies el 2001 en reconeixement de les seves instal·lacions i performances multidisciplinàries presentades en nombroses Biennals i Museus arreu del món. La mostra individual al Museu Reina Sofia el 2009 culminà un cicle de creació d'un llenguatge fet amb llum i foscor, amb materials quotidians i reciclats, on amb el cos és l'com a epicentre i canal de la nostra percepció consensuada de la realitat. Compromesa amb l'art com a via de sanació i captació de la inter-dimensionalitat, practica la "mística activista" per donar veu a les entitats de la natura i als objectes culturals, produint video-missatges per les xarxes socials i accions en viu en institucions com el Thyssen o el Museu Picasso.

“Vers la llum”

entreacte performatiu
20/7/2020

En plena desintegració dels fonaments de la nostra civilització, aquesta intervenció s'adreça a la percepció il·lusòria de separació que experimentem el humans vers la resta d'éssers vius i dimensions que nodreixen una única consciència col·lectiva.

Concebuda com un entreacte del programa musical, la intervenció es produirà en dos moviments. Per una banda, l'artista manipularà en viu un dels materials omnipresents al nostre entorn, el plàstic, amb el qual semblarà voler embolicar l'orquestra.

Vol confrontar-nos amb una creença: la necessitat d'aïllar i aïllar-nos de tot allò potencialment contaminant per tal de viure en un entorn asèptic, un fenomen que, en el fons, ens parla d'una necessitat mai coberta de seguretat i que tanmateix amaga la més temuda de les realitats: la mort.

Per donar veu i cos a la màgica i efímera intervenció, l'artista farà aparició per comentar la intervenció i fer-nos una proposta participativa: una meditació o activació col·lectiva que guiarà mitjançant la descripció del nostre cos de llum que compararà el fet sonor amb el camp vibracional que emet tot ésser viu. La invisibilitat de l'aire que sostindrà el vel de plàstic flotant per la sala acompanyarà un viatge interior i immatèric tot creant un estat alterat de consciència. La recerca de nous registres psíquics que alterin la percepció unívoca de la realitat 3D és mostra del seu darrer posicionament crític davant el fenomen de l'art contemporani que descapitalitza tot portant a la pràctica lectures psíquiques de la memòria dels llocs i dels objectes simbòlics que produïm, accions que ella situa en “una mística activista”.

Amb la col·laboració de:

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

D.L.: B4444-2020